

Bemærkninger, som, jeg haaber, tiltrædes af det ærede Medlems Parti. Det var Bemærkninger, som fremhævede Betydningen af Jernbanernes Anlæg og Drift uden alt for smaalig Afvejelse af de økonomiske Hensyn. Den ærede Ordfører fremhævede, at dette ikke alene er et Pengespørgsmaal, men i høj Grad et kulturelt Spørgsmaal, et Spørgsmaal om Landets økonomiske Fremdrift, og jeg kunde ikke forstaa den ærede Ordfører anderledes, end at han ansaa det for mere vigtigt, at disse Ting blev fremmet til Bedste for Næringslivet i Almindelighed, end at det i det enkelte Tilfælde direkte gav en tilstrækkelig og god Forrentning. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han var paa det rene med, at det, der muligt kan mangle i den direkte Forrentning af de Kapitaler, som fra det offentliges Side anvendes her, vil komme mangfoldigt ind ad indirekte Vej gennem hele den Opdrift, som kommer i Næringslivet Landet over. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i disse Synspunkter, og jeg vil haabe, at det ærede Medlems Parti vil slutte sig dertil, saa er der maaske, naar det kommer til Stykket, ikke saa stor Afstand mellem os, som man undertiden kan antage, i Spørgsmaalet om Statsbanernes Forrentning.

Stilling: Ja, det er gaaet mig som en Mængde af dette Tings Medlemmer, at vi havde forberedt os paa, da vi kom herud i Morges, at sluge, hvad der vilde komme. Det meste deraf er jo kendt, og det, der ikke er kendt, antager vi, at vore Kolleger i Udvalgene er Garanter for, og saa sluger vi Resten raat, det er vi jo vante til gennem mange Aar, det er ikke noget nyt i Dag. Betænkningen har jeg ikke set før nu, da vi kommer og skal behandle Sagen. Og da jeg hørte den ærede Ordførers udmærkede Indlæg, i hvilket han argumenterede ud fra, at Lovforslaget baade var forsvarligt, nyttigt og godt, saa tænkte jeg, det er mærkværdigt, naar alle er gaaet med, at saa kun det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) gaar imod, han maa jo absolut have Uret, og jeg var forberedt paa at følge Trop med Flertallet, da mine sædvanlige Partifæller staa som Medunderskrivere af Betænkningen og anbefaler den. Jeg skal ikke nægte, at da jeg havde hørt det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) tale, blev jeg betænkelig, men da jeg saa hørte min Partifælle, det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Døcker), tale, saa var jeg ikke længere med. Han sagde, dette Lovforslag skulde ud til

Befolkningen, for at den kunde tænke sig noget mere om, end det lader til, at den har gjort før — dette var en Ønskeseddel, og det kunde muligvis gøres paa en helt anden Maade, og der blev heller ikke gjort noget foreløbig, kort sagt, det ærede Medlems Argumentation var for mig det samme som: jeg vasker mine Hænder, jeg lægger det hele over paa Befolkningen og Ministeren, og saa er vi færdige med det, saa kan Rigsdagen gøre, hvad den vil. Det var i hvert Fald en anbefaling, der virkede paa mig som en Spand over Hovedet, hvis jeg havde været varm for Sagen, og jeg kunde derefter ikke se andet, end at det var en Sag, vi ganske roligt kunde have ventet med. Men saa kommer den højterede Minister og med sin sædvanlige Ærlighed og Oprigtighed siger han: Jeg tror, at en Mængde af de Baner er der ingen Brug for, de vil ikke kunne betale sig, og Befolkningen skal nu tænke sig lidt om, inden der skal ydes Tilskud dertil. Og saa siger Ministeren: Jeg tror, at en hel Del af dem ikke kommer til Udførelse, eet er givet, at det vil vare længe, og det vil blive betydelig dyrere, end det før har været. Saa var jeg fuldstændig færdig, saa sagde jeg til mig selv: Jeg har aldrig set Mage til Forslag. Varmt anbefalet, som det er, af Ordføreren og med den anbefaling fra de interesserede Parter, som jeg har hørt, vilde jeg for mit personlige Vedkommende finde det uforsvarligt at stemme for det Lovforslag, som Udvalget vist har haft forfærdelig meget Arbejde med, og som Ministeren jo ogsaa har beskæftiget sig meget med, men som han desuagtet har sine Betæneligheder ved, saaledes som han ærlig og oprigtig udviklede det. Jeg spørger da, om det ikke er uforsvarligt, efter at vi har vedtaget saa mange Millioner til Vestkysthavne og Statsbaner, at komme med denne Ønskeseddel og lade den gaa ud til Befolkningen, som skal tænke over den og maaske sætte noget mere paa den og maaske tage noget bort — er det ikke uforsvarligt, at Rigsdagen i sidste Øjeblik vedtager et Lovforslag som dette? Ærlig talt finder jeg, det er uforsvarligt, og jeg vil ikke paa mine sidste Rigsdagsdage være med til at sætte mit Navn under dette Lovforslag, selv om det er godt og varmt anbefalet af den ærede Ordfører, naar de, som jeg ellers gerne vilde følge, kommer med en anbefaling af den Natur, som det høje Ting nu har hørt. Derfor siger jeg: Lad nu Befolkningen samle sig lidt, Ønskeseddelen er jo kommet frem og er blevet drøftet, og saa har Folk